

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 440 בס"ד ערש"ק פר' וילך (שבת שובה) ד' תשרי תשע"ג

פנינים יקרים

ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם (לא, יט) על כל אחד להשתדל שכל מה שיצא מפיו - שימה בפיהם - יהיה אך ורק בהתאם לתורה - ולמדה את בני ישראל. (צמח דוד לדבי דוד יצחק מסקוליא)

ואעידה בם את השמים ואת הארץ (לא, כח) עליכם להפוך את חומר הגוף שהוא מהארץ לצורה רוחנית של הנשמה שהוא מהשמים ועי"כ ואעידה בם את השמים ואת הארץ. (כליל תפארת לר"י מיאסי)

את דברי השירה הזאת (לא, ל) למורה שזו היא נבואה על הגלות וקראת "שירה", ישהרי התכלית ומטרת הגלויות להעלות את ניצוצות הקדושה שנתפורו בין הגוים וכאשר יסתיים תפקידם זה - עד תמם - תסתיים הגלות, כך שניתן כבר כעת לקרא להם בשם "שירה" על סמך העתיד של סיום הגלויות. (קדושת לוי)

האזינו השמים ואדברה וגו' (לב, א) הנה הפרשה הקודמת מסיימת וידבר משה את דברי השירה הזאת עד תמם. כי העיקר שיהיה לאיש הישראלי תמיד אמונה ובטחון בהשי"ת ועי"ז הוא זוכה לתמימות כמ"ש תמים תהיה עם ה' אלקיך (ית, יב) וזה מרמו הפסוק וידבר משה וגו' עד תם. פי' שיהיו תמימים עם ה' ואח"כ ניתן לומר האזינו... (לקוטי רבי משה יעקב)

יערף כממר לקחי וגו' (לב, ב) יש להבין למה השווה דבר תורה לממר שהוא לפרקים ולטל שהוא תדיר. ונראה שהממר רומז לאלה שאינם לומדים כל היום רק קובעים זמן מה כדי לקיים מצות והגית. 'תזל כטל אמרתי' שהוא תדירי רומז לאלה שלומדים כל יום בתדירות אלו ואלו דברי אלקים חיים. (לקוטי רבי משה יעקב)

יערף כממר לקחי (לב, ב) דהיינו שהתפלל שיהיו דבריו בבחינה זאת כממר, שהממר המרווה את הארץ ומולידה ומצמיחה אין פועל לעצמו שום הנאה ותענוג ואין הכוונה רק לטובת העולם. כך הוא רצון הצדיק שאין כוונתו בכל דבר שעושה להנאת עצמו כלל כי אם לטובת ישראל להשפיע להם ולעורר עליהם רחמים.

יערף כממר לקחי תזל כטל אמרתי וגו' (לב, ב) ממר מסמל את הקושי בדרשת חז"ל קשה יומא דמיטרא כיומא דדינא (תענית ח) וה"ק בתחילה קשה לו התחברות והבנת הנלמד אך בסוף תזל כטל אמרתי בנעם. (פלגי מים)

כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו (לב, ג) פי' שאמר משה רבינו ע"ה לישראל לפי בחינתו, כל השמות הם אצלי רחמים אפילו ודדן הוא רחמים שדה"ן נותן להפיג לי. אבל אתם שאינם בודענה זאת הבו גודל לאלקינו. פירוש צריכים שתתנו גדולה דהיינו חסד להשי"ת אף שהוא מדת הדין שתכניסו בו רחמים וחסד. (נעם אלימלך)

כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו (לב, ג) בברכת התורה הברכה שמברכים ביום פוסרים בו יום ולילה שלאחריו, ולא אמרינן כיון שבכל מקום היום הולך אחר הלילה הוי ליה לברוכי בתחילת הלילה לפסוד יום שלאחריו. והטעם כי התעוררות והתחדשות נעשין ביום משא"כ בלילה אין חדושין ואין בהירות, ע"כ בא הכתוב ללמוד כי שם ה' אקרא שבהירות של היום הבו גודל לאלקינו שמשפיע גם על הלילה שאין בה בהירות. (מתוך עבודת ישראל מקוניץ)

לדעת האבותא אמרין אכל האבותא ואלו בתי ישראל

גאון שנה זכרונותיה

שנה טובה ולחורנה, זאת הוללה טובה

המשק שיחת הרא"ש ז"ל אצלנו חג השבועות קהל"ז ה'תשס"ו ע"א.

ימי בראשית שהיה בלי בחירה. כי בששת ימי בראשית נברא האדם אחרון לכל הברואים - אחרי הבהמות והחיות וכל המציאות שהרבש"ע ברא בששת ימי בראשית - בשביל שלא תזוה דעתו עליו, שאם יתגאה אומרים לו יתוש קדמך. וזוהי התכלית של האדם - שיגיע לביטול, שזה בחינת ששת ימי בראשית.

כשאדם מגיע לעבודה זו הולך לו מאד קשה, כי אם היה הולך לו בקלות אז היה "שמנת עבית כשית" - "וישמן ישורון ויבעט". לכן הולך לו בקושי בעבודה כדי שע"י היסורים יגיע אל התכלית, צמצום אחר צמצום, עד שיגיע לתכלית הבריאה, לשלימות הביטול בחינת ששת ימי בראשית, ויגיע לבחינת ששת ימי בראשית שלא היה בחירה, וישיג את האור של ששת ימי בראשית. כי יתרון האור - מהחושך, האור של ששת ימי בראשית הוא מהכאב - "טוב לי כי עונתי למען אלמד חוקיך". זה הוא התכלית שלמענה ברא הקב"ה את העולם, שכל אדם יעבוד ויאבק עם עצמו עד שיגיע לביטול הבחירה, ואז ישיג ממנו עצמו את האור ואת בחינת ששת ימי בראשית, שזה האור האלקי הגנוז ומצומצם בו עצמו, בבחינת "מה אני בורא עולמות אף אתם" (מדרש שוח"ט תהלים קטז).

- י -

ומכיון שזו היא התכלית שעבודה ברא הרבש"ע את העולם, לכן אנו הולכים בכאלו גלויות ארוכות, סובלים ממחלות נוראות, וכל חיינו חיי פחדים, בגלל שאיננו חיים במצב

זהו העבודה של כל אחד ואחד, לעבוד ולהשיג ש"אין מתום בבשרי - מפני זעמד". שכל כאב שהאדם כואב בעולם - שע"ז ביקש דוד המלך "רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו" - יש לו מקור ושורש, היסורים הללו הם "זעמד", ונשלחו אליו כדי שישגי את הביטול מגופו ומעצמו, והביטול יביא אותו להתקשרות לבורא העולמים. כי אי אפשר למצוא את בורא העולמים אלא באמצעות הביטול של עצמו. אם אין ביטול של עצמו לא יכיר את "זעמד", ולא יוכל להגיע להתקשרות.

זה הענין שהרבש"ע ברא את האור והחושך בערבוביא. ולכאורה איך שני מלכים משתמשים בכתר אחד? רק כשאדם עובד על עצמו בתוך החושך שלו אז יגיע ליתרון האור מן החושך. כי מזה שבשיא החושך הוא חי, ויש לו קיום, מזה גופא - אחזה אלוהה. נמצא שהחושך עצמו הוא האור. האור הוא כשמגיע ל"טוב לי כי עונתי למען אלמד חוקיך".

- ה -

כאשר אנו רוצים להגיע אל התכלית האמיתית אנו צריכים לשמוע בכל היסורים הבאים עלינו את "זעמד", ולא להסתובב שבורים ופצועים. כי כשאדם מקבל את המכה, הרי המכה מגיעה בשביל שיגיע ממנה לתכלית. והתכלית היא שכמו שבאלפים שנה שקודם הבריאה היה תורה מבלי שתהיה בחירה, כך האדם צריך לעבוד להגיע לצמצום אחר צמצום ולביטול הגמור, עד שיחיה באור של ששת

ולהגיע בעבודתו ל"אין מתום בבשרי מפני זעמך", שבכל כאב ישמע שזה זעמך ולא שישתובב מוכה ושבבור עם רצון לנקום בכל אחד, ואח"כ מחפש לגמור את עצמו - אין לו כבר מה לעשות כאן בעולם. אל הדרך הזו צריך להגיע בכדי לשמוע שכל כאב הוא הזעם של הקדושה שבא לעורר אותו להגיע לזביקות שלימה עד שתתבטל הבחירה, כמו בששת ימי בראשית לפני כחקב"ה אמר "מכל עץ הגן אכול תאכל ומעץ הדעת לא תאכל".

בשביל זה הרבש"ע ברא את התורה אלפיים שנה לפני שברא את כל הבריאה, ולכן הוא ברא את האדם אחרון, בכדי שישגי לעתיד את האור של ששת ימי בראשית ע"י שיכנס להשגה של זעמך, שכל כאב יביא אותו לדביקות - מבשרי אחזה אלוהה.

של ששת ימי בראשית לפני הבחירה. כל אחד חי במחשבות שלו מה"רבות מחשבות", זה חי בקנאה שלו, זה ברציחה, זה בניאוף, זה חי בכעס וזה בלשה"ר. כל אחד קרוע עם עצמו בגלל שכל אחד הולך בדרך של הישות שלו, ומכל החיים שלו אין "לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה ליחד שם י-ה ב-ה" - לשמוע מכל המתרחש עמו את האדנות של קוב"ה.

לכן אנו נמצאים בכזו גלות ארוכה, וכל אחד מלא מכאובים, ואין אף אחד שרוצה לשמוע עצה. כי רק אחר שאדם כבר בשיא היסורים ואינו מוצא אף אחד שיכול להקל עליו הוא בא לשמוע אולי הרעיונות הללו יעזרו לו ויצילו אותו. אולם הדרך להגיע אל האמת היא מאד קשה, ואדם שמחפש רק להנצל מן היסורים לא יגיע אל הדרך הזו, מכיון שהוא לא מחפש להציל את הנפש ואת הנשמה,

הפסוק פצצת צדיקים

שובה ישראל עד ה' אלקיך וגו' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב (הושע יד - הפטרת שבת תשובה) לכאורה היה לו לכתוב תשא כל עון. ונראה כי השי"ת נקרא "כל" לפי שהוא כולל הכל - כל החסדים וכל הגבורות וגם הוא כל יכול וזה שאה"כ שובה ישראל וגו' רצ"ל ראשית תעשה תשובה ואח"כ תבקש לפני יתב"ש בכל לבבך ותאמר רבש"ע ששמך 'כל' תעשה ימי חסד ורחמים ימינו וקח טוב. (שפתי צדיקים - רימ"ט)

מקום שבע"ת עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד (ברכות לו) כי צדיקים מקיימים העולם כדכתיב צדיק יסוד עולם. אבל בע"ת מושכין דרך חדש למעלה מן העולם כדאיתא תשובה קדמה לעולם. ובראש השנה שנעשה סדר חדש על כל ימי השנה כשמקבלין שבת ראשון כראוי מתוקן בזה כל השנה. כי ע"י החטא מסתלק הארת הנשמות ובשבת תשובה היא בבחינת נשמה להיות נכסף לחזור ולהתדבק בו יתברך... (מתוך שפת אמת) **האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי** (יומא פא) רבינו יונה ז"ל בפעם הסעודה, מכיון שאין יכולין לשמוח ביום הכפורים מקדימין השמחה, ע"ש. וביום הכפורים הוא הביטול אליו יתב"ש...

יום כפרה מלשון נקוי רביום זה לא רק שנמחלים העוונות אלא נועד לנקוי גמור בלי להשאיר כל כתם. והחכם עיניו בראשו להחדיר את אור יוב"פ פנימה שישאר לכל השנה.

איתא בספ"ק אמרי יוסף שהתשובה בר"ה היא תשובה מיראה והתשובה ביו"כ"פ תשובה מאהבה, ומובא בפרי צדיק לרבי צדוק הכהן זיע"א שתשובה מאהבה אינה ביד האדם אלא מתנה מן השמים, וצריך עת רצון מיוחדת לזה והוא ביום כפור.

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ
 ביום חמישי, יום השנה של מו"ר ר' אשר זצ"ל זיע"א יתקיים כנס חברים
 בשעה 2.45 בצהריים אמירת תהלים בציון בשעה 4.15 אחה"צ יהי רצון
 בשעה 4.30 מנחה בשעה 4.45 סעודת מצוה באולמי גומניק
 בחוה"מ סוכות אי"ה תתקיים שמחת בית השואבה ביער קנדי בלילה
 ביום רביעי, ב' דחומ"ס תתקיים אי"ה נסיעה למירון - היציאה בשעה 12.00 בצהריים מרח' החשמונאים
 במוצש"ק ליל הושע"ר אומרים תהילים בהר ציון על ציון דוד המלך ע"ה
 הקפות שניות יתקיימו אי"ה ביער קנדי במוצאי שמחת תורה

שהשמחה במעונם

הר"ר משה הרשטיק ומשפ' להולדת הנינה
 הר"ר חיים אלעזר הרשטיק ומשפ' להולדת הנכדה
 הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להולדת הנכדה
 הר"ר יוסי זלפריינד ומשפ' להולדת הבת
 הר"ר ישעי'הו בורגשטיין ומשפ' להולדת הנכד
 הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
 משפ' כהן להולדת הנכדה
 הר"ר בנימין כהן ומשפ' להולדת הבת
 הר"ר בנימין סירוטה ומשפ' להולדת הנכדה
 הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הבת
 הר"ר אליהו אלישיב ומשפ' להולדת הנכד
 הר"ר דוד גולן ומשפ' להולדת הנכד
 הר"ר צבי ראנד ומשפ' להולדת הנכד
 הר"ר יחזקאל קיי ומשפ' להולדת הנכד
 הר"ר ישראל קיי ומשפ' להולדת הבת
 הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לאירוסים הנכדה
 הר"ר צבי פרל ומשפ' לאירוסים הבת
 הר"ר גדליה סגל ומשפ' לאירוסים הנכד
 הר"ר מרדכי סגל ומשפ' לאירוסים הבת
 הבה"ח נחמיה סגל לאירוסים
 הר"ר משה שמואל בנימין האפפמאן ומשפ' לאירוסים הנכדה

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע
 נלב"ע מוצאי יום כפור י"א תשרי תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

